

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/217/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210526
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612210526.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/198/2012-57 zo dňa 27. februára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.), žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 660 eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8Er/181/2010 súd zistil, že dňa 18.02.2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 13306/09 zo dňa 27.08.2009. Okresný súd vyzval rozhodcovský súd na predloženie rozhodcovského spisu SR 13306/09. Následne okresný súd dňa 09.07.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v prospech oprávneného.

Súd ďalej citujúc ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. o. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku uviedol, že žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal svoje tvrdenie, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 12 mesiacov. Z pripojeného exekučného spisu mal súd preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 18.02.2010 a poverenie bolo súdnemu exekútorovi udelené dňa 09.07.2010. Treba uviesť, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Súd mal preukázané, že doba, uplynutá od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, zohľadniac najmä vyššie uvedený charakter exekučného titulu, aj na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie, najmä zákonnosti priznaného plnenia a vykonateľnosti exekučného titulu, nie je takej povahy a rozsahu, aby bolo možné konštatovať žalobcom tvrdené porušenie práva na rozhodnutie v zákonom stanovenej dobe. Žalobca v konaní teda nepreukázal, vznik ani výšku tvrdenej majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), podľa ktorým žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že žalovaný náhradu trov konania nevyčísliť a z obsahu spisu trov konania nevyplývali, súd rozhodol tak, že žalovanému sa nepriznáva náhrada trov konania.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/, v spojení § 221 ods. 1 písm. f/), b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení § 221 ods. 1 písm. g/), c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/), d/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/), e/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/).

K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritorne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Podľa neho súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Opieral sa o tvrdenia, že aj sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávaní veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Námietku žalobcu, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil pojednávanie na deň 27.02.2014. Právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie dňa 13.02.2014, ktorý podal 21.02.2014 návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. K návrhu priložil aj ústavnú sťažnosť, ktorá však nebola datovaná a ani z tohto podania nevyplývalo, že by bola skutočne osobne alebo poštou podaná na Ústavný súd SR. V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. teda boli splnené podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko účastník nepožiadala o odročenie z dôležitého dôvodu.

K odvolaciemu dôvodu, že rozhodoval vylúčený sudca odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 14.03.2013 č. k. 9NcC/312/2013-18, ktorým konajúca sudkyňa JUDr. Jana Halušková bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/198/2012. Ostatní sudcovia Okresného súdu Liptovský Mikuláš neboli vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. S odkazom na vyššie označené uznesenie Krajského súdu v Žiline potom neobstojí ani námietka žalobcu, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalobcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil i so závermi prvostupňového súdu, že nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie z dôvodu nepreukázania základu nároku zodpovednosti žalovaného za vznik škody. S prihliadnutím na skutočnosť, že odvolacie námietky neboli podané proti výroku o trovách konania, eventuálne žalovaný proti tomuto výroku odvolanie nepodal, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.